

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6826

гр. София, 09.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в закрито заседание на 09.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **7291** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.171 от ЗДвП, във връзка с чл.166 от АПК.

Производството е образувано по депозирана жалба от Х. А. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], №37, вх.Б, ет.6, ап.18, чрез адв. К. Ч. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 23-5310-000052/08.05.2023 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП на Началник група КПДГПА в ОД МРВ К., с която е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Постъпила е и жалбата на 09.08.2023г. с депозирано и искане за спиране изпълнението на Заповед за прилагане ПАМ № 23-5310-000052/08.05.2023 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП на Началник група КПДГПА в ОД МРВ К., с която е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране изпълнението на заповедта за процесуално допустимо, а разгледано по същество- за основателно. Съображенията за това са следните:

В чл.171 от ЗДвП е посочено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. По т. 2а б. „А“ е предвидено прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Изрично по силата на алинея 6 на чл.172 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта от 08.05.2023г., да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 от АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.172, ал.6 от ЗДвП, искането за спиране има голям предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, което от своя страна обуславя и легитимацията на лицето по чл.166, ал.4 от АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

По силата на чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2-пред каквото хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби е видно, че съдът може да спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.2 от АПК - подадено след жалбата, искането за спиране не е недопустимо и поради просрочие.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗДвП не урежда хипотезите и основанията, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповеди за налагане на ПАМ, то приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 от АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В особеното си искане и в представените с него писмени доказателства се съдържат такива сочещи, че изпълнението на ПАМ може да причини на жалбоподателя значителни вреди свързани прекратяване на трудовото му правоотношение, доколкото същото е обвързано с притежаване на валидно СУМПС и възможност да управлява МПС. Твърди се, че deregистрирането на МПС на жалбоподателя- ще доведат до сериозни неблагоприятни последици за него и семейството му. Сочи се, че предвид ПАМ, се затруднява изпълнението на служебните задължения на жалбоподателя, което би довело до причиняване на имуществени вреди в размер на 5968,95лв. месечно. Също така се излагат доводи, че при незапазване на фактическото владение на МПС, жалбоподателя и неговата майка биха понесли и неимуществени вреди, тъй като същата е трудно подвижна.

Твърдените от жалбоподателя вреди са посочени по вид, размер и основание, като имуществените са конкретно посочени по размер, както и вероятност от настъпването им, същественост и непоправимост. Освен уточнени, те са и установени, защото искането е скрепено с доказателства, което от своя страна води до извод, че вредите-имуществени са значителни и/или трудно поправими, същите обусловят основанията за спиране изпълнението на заповедта. Посочени са и неимуществени

вреди със съществено значение, касаещи превоза на близък роднина на жалбоподателя, които също се вземат в предвид от съдебния състав.

Същевременно с налагането на ПАМ при тези категория нарушения, следва да осигури защита на обществения интерес изразяващ се в това да се гарантира, правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата. При горните изводи настоящият съдебен състав намира за доказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя С. такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл.166, ал. 2 от АПК и са противопоставими на защитените от чл.171, ал. 1 от ЗДВП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява основателно и следва да се бъде уважено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 от АПК, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Заповед за прилагане на ПАМ № 23-5310-000052/08.05.2023 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДВП на Началник група КПДГПА в ОД МРВ К., с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

На основание чл.138, ал.1 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: